

Posudek na diplomovou práci Adriany Hološkové

Školitelské posouzení diplomové práce Adriany Hološkové je těžká a nevděčná dřina. A tak tomu bylo v podstatě hned od první chvíle, co jsem s Ad'ou začal spolupracovat. Považte: vzápětí poté, co v říjnu 2016 nastoupila do prvního ročníku bakalářského stupně na naši fakultu, už u mé pracovny klepala na dveře a jak že to prý bude s tou diplomkou. No, neměl jsem samozřejmě ani páru, co bych jí zadal, tak jsem prostě něco plácnul – už si ani nevzpomínám, co to bylo. Ad'a o tom k mému zděšení začala přemýšlet a asi za týden se objevila znovu, že se jí to téma nezdá, ale že by si to teda „naozaj prerobila“ (toto sousloví, jak jsem později zjistil, se stalo jakýmsi mottem naší spolupráce). Mezitím jsem se naštěstí trochu vzhopil, takže jsem na rozdíl od prvního setkání nekoukal jak vyoraná myš a pokusil se s kolegyní aspoň diskutovat, i když mi to zrovna dvakrát nešlo. Časem jsem však své šedé buňky mozkové dokázal vytrénovat natolik, že jsem při konzultacích reagoval na studentčiny podněty místy i souvislými větami (místo mých obvyklých projevů typu „eee“, „hmm“ či „nooo“...), a postupně se jí stával při našich diskusích téměř důstojným sparingpartnerem. Ad'a byla totiž vždycky naprosto odzbrojující – dokonale připravená, pohotově argumentující, bleskově vymýšlející nové možnosti, pokud se ukázalo, že něco neladí. Po dalších asi dvou letech konzultací jsme konečně dospěli k tématu, které bylo po všech stránkách uspokojivé: ekologicky zajímavé, ochránářsky přínosné, zábavně rozmanité, vědecky neprobádané, pracovně náročné, intelektuálně vyzývavé, ale zároveň realizovatelné jako diplomová práce. Cítil jsem, že je to „ono“, a myslím, že jsem se nespletl. Práce se Ad'a zhostila dle očekávání brilantně, hned v prvním roce nasbírala skvělá data a v druhém jakbysmet. V čase současného covidového marasmu, kdy se svět hroutil jako chaloupka z mechu a kapradí, byla tato diplomka osvěžující oázou normality. Pro Ad'ou totiž nic nebyl problém: poradila s uzávěrou okresů (na Slovensku přišla již v minulém roce), zpožděnými dodávkami chemikálií i zamčením univerzit. Vše zvládala s lehkostí, až si člověk říkal, že tohle děvče snad nic na světě nezastaví. Bohužel se však nelehká situace, jakou nyní naše společnost prochází, nakonec mírně promítla i do této diplomky. Tu v posledním semestru studia trochu ovlivnily autorčiny zdravotní problémy a snad i jistá ztráta motivace během distančního vzdělávání, takže její tvorba probíhala o trochu méně excelentně, než jak jsme byli zvyklí z předchozích fází. Pro mě coby školitele to však byla vlastně výhoda, protože konečně jsem měl pocit, že jsem své studentce aspoň nějak užitečný... Nakonec se tedy i úroveň zpracování dat a textu práce dostaly na Adrianin standard, tedy prvotřídní kvalitu, a už se těším, až z toho budeme psát článek někam do *Journal of Applied Ecology*. Závěrem snad zbývá jen dodat, že spolupráce s Ad'ou na vzniku její diplomky byla zřejmě tím nejinspirativnějším, co jsem během školení těch asi 50 studentských prací zatím zažil. S radostí tedy předloženou práci doporučuji jako podklad pro udělení magisterského titulu na naší fakultě.

Jiří Reif, školitel